

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 185.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288199888/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

- s. 36 str. 5. *Skejns Brud*: en rovine i skydækket.
- s. 38 str. 14. *Og at der kæmpes kan foruden Plader*: at også arbejde som ikke kræver at man iklæder sig en brynje, kan kræve kamp.
- s. 54 str. 5. *Mit Spyd bestemmer i Hallen stæer*: mit spyd samler støv (...).
- s. 55 str. 11. *Af Odins hellige Stammer*: som Skjoldunge nedstammer Helge fra Odin.
- s. 56 str. 4. *som Fuglen mig besang*: som fuglen sang for mig om.
- s. 57 str. 8. *Hans Sadel var stenet*: besat med adalsten.
- s. 58 str. 16. *Den grønvoxne Skjoldmose*: Skjoldmo det samme som Valkyrtre (s.d.) Her metaforisk om Ohuf.
- s. 69 str. 9. *Listigt vi komme*: Hentydning til en fortælling fra nordisk mytologi hvor Thor besøgte jætterne forklædt som Freia (og med kampesten som barn) for at få sin stjålne hammer tilbage.
- s. 73 str. 10. *Sæden Dunsing / Heel gierig var paa Guld*: var meget begærlig efter (...).
- s. 79 str. 3. *En Vålmuskunds*: på grund af dens opiumholdige saft er valmuen symbol på søvn og glemsel.
- s. 102 *for femten Aar*: for femten år siden.
- s. 104 *mellem os*: af os to.
- s. 120 *mod Hereskiold*: som erobrere.
- s. 123 *forlangte dig*: begærede dig.
- s. 123 *Swanden loved Jomfruen*: elskede.
- s. 126ff I havfruenes første kor (for Tangkjærs hævn sang) påkaldes store dele af den nordiske mytologis fortællinger om verdens tilblivelse og undergang. I kort form er sammenhængen således: *Ginnungagap* er det oprindelige øde svælg mellem tåge- og frostverdenen Niffelheim (*Kuld*) mod nord, og det flammende og lysende *Muspelheim* mod syd. Fra Niffelheim flyder elve ned i Ginnungagap hvor de fryser til is, men smeltes igen af gniester fra Muspelheim og i denne blanding af frost og tåge opstår jætten *Ymer*. Af hans lemmer isides de første jætter, *Hrymtussene*. Af frost og tåge i Ginnungagap opstår også koen *Audumbla* (*den Yverbespændte*) som Ymer dier. Audumbla slikker rimen af stenene omkring sig, og derved slikker den *Bare* frem. Han får sønnen *Ber* som bliver gift med en jættedatter og med hende avler han tre sønner: *Odin*, *Vili* og *Ve*, de første aser (*Trostkomperne*). De dræber Ymer og skaber verden af hans kadaver. I blodstrømmen som flyder fra ham, drukner alle jætterne undtagen Bergelmer og hans kone som redder sig på en kværn. Fra dem stammer alle de senere jætter. Siden har der stået kamp mellem guder og jætter. Den endes ved Ragnarok.